

Hồi ký của một đảng viên Cộng sản thoái Đảng.

6

Là một công dân, một đảng viên của đảng, tôi rất dễ tâm suy nghĩ về các chủ: “đảng lãnh đạo, nhà nước quản lý, nhân dân làm chủ”. Đây là chủ trương cho sự vận hành của đất nước do đảng cộng sản Việt Nam khởi xướng và lãnh đạo. Hãy xem các chủ này đã giúp ích gì cho đất nước ta.

Theo các chủ thì đảng lãnh đạo bằng những chủ trương đường lối (ra nghị quyết), rồi đảng tiến hành kiểm tra việc triển khai, thực hiện nghị quyết của đảng đã đưa ra, những đảng viên của đảng là lực lượng tiên phong gương mẫu trong việc thi hành nghị quyết của đảng. Đảng cũng là người có quyền tuyền chọn, phân công người của đảng trực tiếp quản lý, điều hành, triển khai thực hiện các chủ trương chính sách của đảng, đưa nghị quyết của đảng đi vào cuộc sống, biến nghị quyết của đảng thành hiện thực cách mạng (!).

Tôi thì thật sự rất ngạc nhiên nghĩ ra những chủ trương chính sách đúng đắn, phải là những người hiểu biết những tiêu chí cần thiết, thật sự là người có tầm nhìn xa, trông rộng. Trong thực tế các đưa phẫn, người cán bộ lãnh đạo đảng, những người làm công tác đảng nêu lên để cho thấy là những người có

trình độ thấp nhất, có năng lực hơn chúng ta so với đội ngũ cán bộ công chức cùng cấp. Phần lớn cán bộ của đảng thi u chuyên môn, thi u trình độ năng lực do nh ng năm tr ớc đây. Cán bộ của đảng th ờng đ ợc tuyển chọn từ bộ đội phục viên, xuất ngũ.

Đội ngũ này hi ện vẫn chiếm tỉ trọng rất lớn trong các cơ quan của đảng. Vì vậy trong thực tế họ không thể ngang tầm với nhiệm vụ là ng ười lãnh đạo, ng ười tham mưu đưa ra các quyết sách đúng đắn đ ợc.

Đảng là ng ười lãnh đạo, không phải là ng ười trực tiếp thực hiện thì việc ra quyết định bao giờ cũng rất hơn tính thực tiễn, quyết định bao giờ cũng mang nặng tính quan liêu, khi áp dụng có nhiều bất cập. Vì vậy, đi u d ều hi ện là lúc nào đảng cũng hô hào phải đưa quyết định của đảng vào cuộc sống. Thực tế thì gia quyết định của đảng và thực tiễn cuộc sống có khoảng cách rất xa, vì đảng đã không lấy thực tiễn làm xuất phát điểm, thi u tôn trọng quan điểm thực tiễn trong xây dựng quyết định.

Trong thực tế tôi chưa thấy ng ười dân nào mong mỏi, chờ đón quyết định của đảng đến với nhân dân. Vì vậy mà đảng phải ra r ờng quyết định của đảng ra để luôn đáp ợng lòng mong mỏi

cả các tầng lớp nhân dân. Nhân dân thấy, chúng cần đem xóa bỏ những quy tắc cả đời, là bởi họ thấy rằng là người bị thua thiệt, ít được hưởng lợi từ các chính sách cả đời, trong khi đó nghĩa vụ cả họ ngày càng phải gánh nặng.

Vai trò của nhà nước, với tư cách là người quản lý và hành theo cách này, nhà nước nói chung, đặc biệt là nhà nước cấp địa phương và cấp xã, một mặt phải tuân thủ hiến pháp và pháp luật hiện hành, những mặt khác họ lại tuân thủ theo các quy tắc cả đời cùng cấp nên đã làm cho vai trò điểu hành có những hạn chế rất lớn, luôn biến đổi, thiên biến vạn hóa làm sao cho được cân đối đời. Cũng từ cách này đã tạo ra sự nghi kỵ lẫn nhau giữa đời với chính quyền là chuyển phách biến các cấp. Nó làm cho những người làm công tác quản lý điểu hành nhà nước lúng túng, khó xử, thiếu chủ động, thiếu sáng tạo, thiếu tính quy tắc đoán, dù là công việc trì trệ, tạo cơ hội tránh né, ngụy và chằm... Họ quản lý xã hội lúng đờn, tiêu cực nảy sinh, kẻ cấp phép nước không nghiêm, và dùng luật pháp tùy tiện. Cuộc họp UBND nhân dân các cấp bao giờ cũng có sự tham dự của những người cấp (bí thư hoặc phó bí thư những người cấp) cùng cấp và tất nhiên có ý kiến phát biểu chủ đạo, người chỉ trì cuộc họp phải kết luận theo hướng đó. Cấp dưới, nhất là cấp xã luôn phải hướng chủ sở chủ đạo từ phía, hôm nay cấp UBND trên đời thăm và làm việc, ngày mai những người cấp xã đời nhân dân đời kiểm tra giám sát, ngày kia UBND nhân dân cấp trên đời kiểm tra đôn đốc, không ít có những người cấp xã nói một câu.

Kh&#u hi&#u “nhân dân làm chủ” luôn th&#&ng tr&#c trong c&# h&#ng c&#a m&#i cán b&# lãnh đ&#o c&#a đ&#ng. Ta hãy xem nhân dân làm chủ đ&#&c gì trong chủ đ&# do đ&#ng c&#ng s&#n cai trị: Ai cũng bi&#t, muốn cho dân làm chủ thì đi&#u ki&#n t&#i thi&#u là ph&#i nâng cao trình đ&# dân trí cho nhân dân, ng&#&i dân ph&#i đ&#&c ti&#p c&#n nh&#ng thông tin khách quan, thông tin đa chi&#u. Ð&#&i chủ đ&# xã h&#i chủ nghĩa, có nh&#ng ng&#&i k&# t&# khi c&#t ti&#ng khóc chào đ&#i cho đ&#n khi nh&#m m&#t xuôi chân chủ a h&# ti&#p nh&#n đ&#&c m&#t thông tin nào ngoài nh&#ng thông tin chính th&#ng do đ&#ng c&#ng s&#n phát ra. Các đài phát thanh n&#&c ngoài b&# chủn sóng, m&#ng internet b&# t&#&ng l&#a ngăn chặn. Báo chí sách vở không đ&#ng quan đi&#m c&#a đ&#ng b&# c&#m nghiêm ng&#t. Ð&#ng n&#m trong tay trên 600 t&# báo chủ làm nhi&#m vở duy nh&#t là ca ng&#i đ&#ng, ca ng&#i chủ đ&# do đ&#ng đang cai trị, làm h&#u thu&#n cho đ&#ng đ&# đ&#ng d&# b&# th&#ng tr&# đ&#t n&#&c.

M&#t trong nh&#ng n&#i dung quan trọng nh&#t đ&# nhân dân làm chủ là quy&#n t&# do phát bi&#u chính ki&#n c&#a mình. Th&#c t&# cho th&#y trong xã h&#i ta, đã có vô s&# n&#n nhân do có ý ki&#n phát bi&#u không đ&#ng hành vở i đ&#&ng l&#i c&#a đ&#ng. H&# b&# sách nhi&#u, b&# phân bi&#t đ&#i x&#, b&# x&# lý k&# lu&#t vở i nh&#ng hình th&#c n&#ng n&#, th&#m chí b&# quy chủ p cho là ph&#n đ&#ng, chủ ng đ&#ng, chủ ng nhà n&#&c, ph&#n b&#i l&#i ích dân t&#c! H&#ng trăm ng&#&i đã và đang ph&#i chủ c&#nh tù đ&#y b&#i lý do bày t&# quan đi&#m khác vở i chủ tr&#&ng quan đi&#m c&#a đ&#ng. Chủ đ&# đ&#ng tr&# b&#t ng&#&i dân ph&#i đ&#ng thanh ca ng&#i đ&#ng, nói t&#t cho đ&#ng, b&#t lu&#n đ&#ng đúng hay sai, muốn góp ý cho đ&#ng ph&#i có đ&#p do đ&#ng t&# chủc, ph&#i nói đúng n&#i, đúng chủ, nói vở a ph&#i thôi đ&# đ&#ng

đến nay tôi chưa thấy có cuộc biểu tình nào được gọi là ủng hộ các đường lối chính sách của đảng trên các cuộc do chính đảng tổ chức, huy động để vũ cho chính mình hòng loè bịp dư luận.

Ai cũng biết quy định từ do ngôn luận, từ do báo chí, từ do hội họp, từ do tổ chức là những quy định của bản của con người. Những quy định đó không phải ai có quy định từ đó để họ. Những điều kiện xã hội chế nghĩa do đảng công sản của quy định thì những quy định đó ngang nhiên đảng đã từ đó để mà cách trên trên những không ai làm gì được, vì đảng có trong tay nhà nước, có quân đội, có công an, có nhà tù, có tòa án... Đảng sẵn sàng kết tội cho bất cứ ai mà cản trở thì những quy định của bản của con người trong xã hội mà đảng đang là bề trên cai trị. Muốn đi những quy định của bản này là muốn đi quy định làm người, đến quy định làm người còn không có thì nói gì đến “quy định làm chủ” của nhân dân! Khó hiểu “nhân dân làm chủ” là khó hiểu phức tạp, lừa bịp, mê dân.

Còn chế: “đảng lãnh đạo, nhà nước quản lý, nhân dân làm chủ” là chế trên những kết quy định của của đảng vào quá trình xây dựng phát triển kinh tế xã hội của đất nước, là chế trên những dài bàn tay của đảng vào các góc ngách trong đời sống xã hội, là cách thi hiên công lao, quy định của của đảng, âm mưu toan tính lợi ích của đảng. Xét cho cùng chế này nó là sự ràng buộc lẫn nhau, giằng co nhau, hèn chế lẫn nhau và nó là sự níu kéo lẫn

cá a s phát triển xã hội. Nó chỉ có tác dụng, thậm chí rất tác dụng cho việc không quy định cho bất cứ một cá nhân nào phải chịu trách nhiệm về pháp luật liên việc chặt chẽ những quy tắc sách sai lầm, về những sai phạm do cá nhân gây ra, dù đó là nghiêm trọng nhất. Tất cả đều đều cho cả, tất cả là tập thể chịu trách nhiệm, và chỉ cần đi vào chừng chút ít về cả. Chỉ cần tập thể rút kinh nghiệm là xong và thế thì đã cho thấy chúng ta có lãnh tụ nào cả đang bị kẻ luật, bị cách chức, bị truy tố trước pháp luật về những hành vi sai phạm của mình.

Nhân dân ta, đất nước ta đã và đang phải chịu những hậu quả của cái cả do những người tập xing là “lãnh đạo tài tình, là tiên phong, là sáng suốt” đưa ra. Đã đến lúc cần vào sát rúc một cả lại thì, mang đến tính để quy, để lại cả cả để tôn trọng trên đất nước ta.

7

Thế giới bên 1

Anh T quý mến,

Trước hết tôi rất cảm ơn anh đã chia sẻ với tôi

nh&#n;g v&#n; đ&# mà ch&# có nh&#n;g tình b&#n; chân thành nh&#t, hi&#u; nhau nh&#t m&#i; có đ&#&#c. Có th&# nói tôi r&#t; vui m&#n;g khi nhân đ&#&#c th&# anh b&#i; đã khá lâu chúng ta không g&#p; đ&#&#c nhau, không ph&#i; không có đ&#p; mà là tôi v&#i; anh có nh&#n;g kho&#n;g ngăn cách theo tôi thì h&#t; s&#c; vô lý. Tôi cũng chia s&# và có l&#i; xin l&#i; th&#i; gian qua anh có g&#p; r&#c; r&#i; khi có quan h&#, ti&#p; xúc v&#i; tôi. C&#u; mong cho anh m&#i; s&# bình yên trong cu&#c; s&#n;g.

V&#i; t&#m; lòng c&#a; ng&#&#i; b&#n; chân tình, c&#i; m&#, tôi xin trao đ&#i; v&#i; anh nh&#n;g suy nghĩ cá nhân, nh&#n;g ki&#n; th&#c; mà tôi ti&#p; nh&#n; đ&#&#c và nh&#n;g th&#c; ti&#n; trong đ&#i; s&#n;g xung quanh ta.

Trong th&# anh nói r&#n;g: “Tôi hoàn toàn tán thành nh&#n;g quan đi&#m; c&#a; anh (dân ch&# hoá đ&#t; n&#&#c là t&#t; y&#u;), nh&#n;g nó ph&#i; có b&#&#c; đi

thích hợp. Vì c ly khai địch ng, quay lại chịch ng địch ng cịch ng sịch n mà tôi và anh đã gịch n bó địch n cịch n a cuịch c địch i mình thì tôi không thịch . Anh có thịch chia sịch cùng tôi vịch suy nghĩ cịch a anh sau gịch n hai năm anh ly khai địch ng?”.

Vâng, cịch mịch n anh. Hịch n tôi vịch i anh ịch hai trịch n tuyịch n. Anh đang là địch ng viên cịch ng sịch n, là ngịch ịch i có quyịch n chịch c, tuy không cao lịch m nhịch ng cũng địch ịch c nhiịch u ngịch ịch i kính nịch . Không riêng gì anh, nhiịch u ngịch ịch i tiịch c cho tôi rịch ng tôi đã địch i bịch i:

Cịch gan cịch m địch c địch t trịch i

Trịch i cao chịch ng tịch i, lịch a rịch i xuịch ng mình

Theo hịch và cũng có thịch theo anh nịch a, tôi địch i bịch i đang yên đang lành, tuy quyịch n chịch c chịch a

phôi là cao cho lấm, nhưng cũng rất nhieu
người “trần trụi”, bọn bè đông đúc, bù khú vui
buồn có nhau, có những lúc thâu đêm suốt
sáng, cuốc sông chèo cạn nhìn vào đống lổn nhổn
thối thì đã lấm rấm. Bây giờ thì anh thấy đay,
mùi cái đã khác hẳn. Tôi cũng hiểu, anh cũng
nhớ nhieu bọn bè tôi không bao giờ ghét bỏ tôi,
nhưng không thể đến với tôi được bởi vì cốp u
đống đã “quản trị”: không cho chúng ta gặp
nhau, và nếu tình sự bất lợi. Tôi cũng biết
anh hiểu lòng bọn họ vì vẫn còn có quan
hệ, tiếp xúc với tôi. Có lẽ anh đã an ủi tôi
“thông nhau ta ở trong lòng”.

Riêng tôi, tôi đã tiên đoán được sau khi tôi ly
khai khỏi đống, tôi sẽ phải hàng chục nhieu cay
đống. Tôi sẽ sàng chộp nhón nó. Vì cốp đống
phong tấu, ly gián, cô lập tôi là chuyện bình
thường vì, nhớ anh biết đay, tất cả những gì mà
đống, nhà nọ mà không quên lý được lập tức
chuyển sang bài cùn là côm. Tuy nhiên tôi

không b cô l p, b i tôi có nhi u b n m i, nh ng ng i b n r t đ ng c m, nh ng ng i b n s ng v i nhau đ y nhi t huy t và trách nhi m. Đó là nh ng ng i b n c a tôi có cùng chí h ng, có cùng m c tiêu, lý t ng. H p kh p m i n i, trong nam, ngoài b c và c nh ng ng i b n đang đ nh c n n c ngoài. H th ng xuyên đ ng viên thăm h i và luôn bên c nh tôi. Tôi có c đ ông đ o nh ng ng i nông dân l ng thi n, s ph n c a h ch u nhi u thi t thòi do s công b ng xã h i và n n dân ch c a n n c nhà còn th i k s khai c a m t xã h i văn minh. Tôi có nhi u ng i b n là công nhân h bi t tôi và có nh ng chia s , mà n u tôi còn là đ ng viên c ng s n nh anh thì ch ng bao gi có đ c c h i ti p xúc v i h . Tôi có c nh ng ng i dân oan p kh p m i mi n c a đ t n n c luôn chia s nh ng v n đ b c xúc...

Vì v y tôi có th nói v i anh r ng tôi không cô

địch c. Ch có đi u là nh ng ng i b n c a tôi khác v i nh ng b n tr c đây, r t khác là ch c anh . Tôi cũng c m n anh đã cho tôi bi t nhi u ng i h coi tôi là k thù không đ i tr i chung. T t nhiên r i, đ y là nh ng ng i hi n đang đ c t n h ng “quy ch h u đãi” do nh có th ch c a ch đ này đem l i, mà tôi l i là k đang đòi đ p nó đi đ cho dân nh thì làm sao h không căm thù tôi! M t khi th ch này tan rã thì b n h còn l y đâu ra nh ng b ng l c đ c quy n mà s t n h ng hòng xuyên su t t đ i cha ông n i đ i con cháu?

Tôi bi t không riêng gì anh, r t nhi u ng i khác cũng v y, h ch ng a gì ch đ này, nh ng v n ph i ph c tùng, vì mi ng c m manh áo bu c h ph i theo b i vào th i đi m này đ a ph ng, chúng ta ch ng có con đ ng nào khác đ l a ch n. Tôi bi t anh đang có nh ng b c xúc v i c ch c a đ ng c ng s n, vì nó mà b c đ ng thẳng ti n c a anh cũng g p tr

ng i, gian truân; nh ng vào hoàn c nh anh, v anh, con anh đang ph ng s cho ch đ c ng s n và nh đó gia đình anh đã và đang r t n, nên lúc này h n bao gi h t anh v n ph i rong ru i bám l y nó, b ng không anh lên ti ng công khai nh tôi thì l p t c gia đình anh s đ o l n, ngay c h nh phúc c a anh có l cũng khó t n t i. Tôi chia s cùng anh đi u đó.

Trong th anh nói: “hi n nay cán b , đ ng viên đ k nhau đã tr thành ph bi n, mà th t l h ch i ch đ nh hát hay anh ”. Vâng tình tr ng c p d i coi th ng c p trên t lâu đã tr thành căn b nh khó ch a, nguyên nhân c a nó chính là do c ch đ c quy n đ ra b i vì toàn b đ i ngũ cán b lãnh đ o, cán b qu n lý các ngành, các c p trong ch đ hi n hành đ u do các c p u đ ng ti n c , qu n chúng nhân dân không h có quy n ch n l a. Tình tr ng nh ng ng i thi u năng l c, không có uy tín, nh ng k c h i v n đ c c t nh c đ b t, t o ra s b t

bình không ph c nhau, coi th c ng nhau là t t
y u anh . Đúng là chuy n trên mâm r u, bàn
trà, cán b ,đ ng viên ch i ch đ , ch i cán b
nh hát hay; trong h i ngh h im nh thóc,
trên di n đàn thì h thao thao b t tuy t ph nh
n nh ch đ . Đ i ngũ cán b công ch c có chút
quy n ch c, hàng ngày thay vì vi c lo cho dân,
cho n c thì h tìm cách ki m chắc đ tăng
thêm thu nh p cho cá nhân, ít nh t cũng tìm
cách ki m mi ng ăn đ kh i chi ti n túi ra nuôi
s ng mình. H t gi làm vi c,đi n tho i n
chuông, g i nhau đi nh u nh t, sau b a nh u
b m t c a m i ng i đ c bi n đ i đ nh
g c, mi ng ng m lo i tắm nh n ho t hai đ u, đi
l i khoan thai, th hi n s t mẫn cu c đ i, và
h cho mình là ng i khôn ngoan, bi t cách
s ng.

Vâng sau g n hai năm tôi ly khai đ ng, kh i c n
nói anh bi t tôi ph i ch u nhi u áp l c th nào.
Nh ng tôi v n có th nói v i anh r ng tôi t hào

và mình, bởi tôi đã vượt qua được những cái mà những người không thể vượt qua nổi. Giờ thì tôi rất thanh thản, tuy có nhiều mệt mỏi, thì thế thôi. Anh còn nhớ hồi chúng ta còn trẻ, những người say sưa tìm kiếm thân thể sự nghiệp của các lãnh tụ giai cấp vô sản, được biết là tuấn tử. Các Mác, Ăng-ghe-n, Lê-nin. Hồi đó tôi và anh đều nghĩ rằng hai chục năm sau, chủ nghĩa vô sản đã trở thành lý tưởng, kìm hãm phát triển, thậm chí nhiều người cho rằng là phương cách mạng. Thế nhưng các nước tiên tiến phát triển thì ý thức của chủ nghĩa vô sản chưa hề có chỗ đứng trong đời sống xã hội. Tôi và anh sinh ra, lớn lên trong lòng xã hội “xã hội chủ nghĩa”, mà tại xã hội lý tưởng chủ nghĩa mác lê làm kim chỉ nam cho mọi hành động của mình.

Trong khi đó chúng ta không có thông tin đa chiều, cũng không có cái để so sánh như ngày nay. Ta chỉ được biết chủ nghĩa xã hội là tốt đẹp, xã hội tiên tiến là xa xưa, là thối nát, là đêm

hôm trß c cßa chß nghĩa xã hßi. Bây giờ nghĩ lại thấy nó buồn cßi làm sao! Nhưng có thể nói rằng tôi và anh chúng ta yêu thß Các Mác vì nó mang đßy tính mßnh mß, nhßt là nhßng bài thßtình. Riêng tôi có nhßng câu thß cßa Các Mác đã trß thành phßng châm hành đßng trong suốt cß cuộc đßi tôi.

Đó là: “hßnh phúc là đßu tranh ”, và:

“hãy cho tôi gian khổ,
đßng xa ta đi đây
đßng đßng sßng heo hßt
vô vß đßi cß cây”...

Tôi tß hào vì tôi đang góp chút sßc mình vào công cuộc dân chủ hoá đßt nßc. Giờ đây tôi có

thì đợt ngót tọt giã thì giờ yêu quý này, tôi cũng rất thanh thản và chắc có gì phải ân hận, vì cái trần trụi nhất của đời tôi, tôi đã vượt qua được, tôi đã quay lại đời sống, làm việc đúng với lòng tâm, trách nhiệm của mình mà không dẫu vì rất tiếc cho mình về thời trai trẻ và tôi trách mình hành động muộn màng. Nhưng vẫn còn hận không. Tôi đã rũ bỏ được tâm trạng ray rứt khi vẫn phải làm những gì mà mình đang ghét bỏ, những gì mà mình sắp tới chính mình phải lên án nó. Anh cũng biết đấy, đã rất lâu rồi tôi tránh né tất cả những bài giảng, những chuyên đề nghi quy của đảng nói về đảng, về chủ nghĩa xã hội khoa học. Tôi chỉ nhìn giờ những chuyên đề về đường lối phát triển kinh tế, kinh tế thế giới, nhà nước và pháp luật.

Bây giờ đảng quy tôi là phần bệ nhân dân, đi ngược lại lợi ích của dân tộc... Nhưng tôi thì tôi không thừa nhận điều đó. Tôi có thể tranh luận với bất cứ ai về vấn đề này. Tôi biết, anh

biết, chúng ta đưa biết thế nào để đạt được cái đích là: phần đầu cho dân giàu, phần cuối cho dân nghèo, xã hội công bằng, dân chủ, văn minh. Nhưng với đường đang tồn tại như thế này thì phần đầu cùng với nền kinh tế chưa phát triển, thì phần cuối công bằng xã hội, phần đầu dân chủ phần cuối còn nhiều bất công. Vì vậy đường đang hô hào mọi người phải phần đầu đưa có công bằng và dân chủ trên phần đầu của ta. Công bằng và dân chủ không thể trên trên trên trên xu hướng, cũng không thể do cái cũ lao động mà có. Cũng không phải cái phát triển kinh tế rồi công bằng xã hội và nền dân chủ sẽ đến với chúng ta, mà nó chỉ có được khi chúng ta phải đưa lên đưa tranh với những hình thức thích hợp. Dân chủ là thước đo về bản chất của chế độ văn minh hay là chế độ, đưa tranh dân chủ chính là việc đòi hỏi bộ máy thống trị phần đầu phải trao cho người dân có được những quyền cơ bản của con người (tức là quyền làm người). Nhưng đưa ta hiện nay chính là việc đòi đưa cái quyền phải từ bỏ ngay chế độ để tôn cái tư tưởng phần đầu, vì nó chính là thủ phạm ngăn chặn tiến trình dân chủ hoá phần đầu, nó đi ngược lại

về xu thế phát triển của thế giới. Nhưng việc tôi làm chính là đang góp phần mình vào thực hiện mục tiêu cao cả đó.

Trong thư anh nói: “dân chủ hoá là việc làm tất yếu, nhưng đòi hỏi phải có quá trình, không thể nóng vội bởi nó sẽ gây mất ổn định...”. Tôi nghĩ anh đã lầm, hay đúng hơn anh vẫn đang luẩn quẩn trong vòng kim cô của học thuyết đảng trệ. Tôi và anh đã đảng trong hàng ngũ của đảng trên đời ba mươi năm. Từ ngày vào đảng cho đến nay, lúc nào tôi cũng thấy đảng hô hào mở rộng dân chủ. Nhưng anh thấy không, tôi cảm thấy càng ngày đảng càng thắt chặt vòng kiểm soát.

Đến cảm thấy ví dụ: gần đây đảng ra quy định 19 điều đảng viên không được làm, trong đó cảm thấy đảng viên không được tự ý ra ngoài các cơ

quan lãnh đạo của đảng, nhà nước các cấp. Nhưng vậy đảng muốn làm nên cái gì đã thật chất quyên con người, ngay cả với những đảng chí công minh. Đảng nói muốn đảng làm một nước. Nếu đảng có thiến chí thì đảng phải có lộ trình trong việc thực hiện dân chủ hoá đất nước. Đó là yêu cầu bức thiết và chính đáng. Nhưng cho đến giờ tôi chưa thấy có đảng thái nào chăng đảng có ý định mở rộng dân chủ.

Anh lo muốn nên như thế thì anh làm càng sai. Anh hãy nhìn sang Thái Lan, nhìn sang Nhật Bản, nhìn sang các nước có nền dân chủ cao. Mặc dù họ thay thế thế hệ nhưng họ thay áo song đất nước vẫn phát triển. Cái chính là trong đó anh vẫn giữ được những nguyên tắc của một xã hội phong kiến lạc hậu. Cái mà anh bắt đảng với chế độ hiện thời là anh chưa thấy mất cái gốc của một xã hội phong kiến lạc hậu. Cái mà anh bắt đảng với chế độ hiện thời là anh chưa thấy mất cái gốc của một xã hội phong kiến lạc hậu. Cái mà anh bắt đảng với chế độ hiện thời là anh chưa thấy mất cái gốc của một xã hội phong kiến lạc hậu. Cái mà anh bắt đảng với chế độ hiện thời là anh chưa thấy mất cái gốc của một xã hội phong kiến lạc hậu.

Và rồi tôi c nhận tôi và anh vẫn có những khác biệt rất căn bản. Thế là tôi cho anh biết tôi là người nói thẳng. Nếu anh không phớt ý, thì chúng ta trao đổi tiếp trong những thư sau. Chúc mọi sự yên lành.

8

Thư gửi bạn 2

Anh T thân quý,

Tôi rất vui mừng nhận được thư phản hồi của anh. Vì thư trước tôi có quá lâu vì anh đôi chút, thế nên anh không đ

b&#ng, tôi m&#ng l&#m.

Đúng là tôi v&#i anh đ&#u xu&#t thân t&# nông thôn. Cho đ&#n gi&# chúng ta còn mang đ&#y đ&# b&#n ch&#t c&#a ng&#&#i nông dân nông thôn Vi&#t Nam, b&#i vì h&# hàng, anh em mình toàn là nh&#ng ng&#&#i làm nông nghiệ&#p, đang sinh s&#ng &# nông thôn. Th&# nên tôi và anh th&#u hi&#u v&# nh&#ng ng&#&#i nông dân khá sâu s&#c, có nhi&#u chia s&# v&#i h&#.

Vì th&# tôi c&#m th&#y b&# xúc ph&#m t&# lâu l&#m r&#i khi mà tôi v&#i anh còn

đang ở trong “trở lại dòng” Nguyễn Ái Quốc. Chủ nghĩa mác lê-nin và “đúng ta” cho rằng giai cấp nông dân là lực lượng hèn mạt nhất trong xã hội, bị theo hùa nông dân là người bị bóc lột, hèn hoi, khó tiến bộ, luôn đi lùi.

Các Mác ví giai cấp nông dân như củ khoai tây, khi đóng bao thì vẫn thành hòn, thành củ củ, khi dỡ ra thì tan ra mớ củ mớ củ. Bởi chất củ của người nông dân là tẻ hều, nên giai cấp này không trở thành giai cấp lãnh đạo được vì họ không có tính tổ chức cao, sản xuất manh mún, thô sơ lạc hậu, xa lạ với phương thức sản xuất tiên

tiến hành đi...

Còn các tầng lớp trí thức thì được đánh giá là "o l", "lên vên trên áng mây trôi", thiêu lớp trình quan điểm vng vàng, gió chiêu nào che chiêu ngy, sấm nng chiêu mả, sấm gian kh, hy sinh..., nên tầng lớp này cũng không thể trở thành giai cấp lãnh đạo xã hội.

Giai cấp công nhân là giai cấp tiên tiến nhất, giai cấp trí thức cách mạng nhất, bộ phận là ngườ i tiếp cận và vng

hành n&#n s&#n xu&#t tiên ti&#n và hi&#n đ&#i. Là giai c&#p có ý th&#c t&# ch&#c k&# lu&#t cao, mang đ&#y đ&# b&#n ch&#t cách m&#ng nh&#t. Vì th&# s&# m&#nh l&#ch s&# c&#a giai c&#p công nhân đã tr&# thành trung tâm, là l&#c l&#ng nòng c&#t c&#a cách m&#ng vô s&#n. B&# ph&#n tham m&#u c&#a giai c&#p công nhân đ&# c t&# ch&#c đ&# lãnh đ&#o là chính đ&#ng c&#a giai c&#p công nhân, đ&#ng bao g&#m nh&#ng ng&#i tiên phong, nh&#ng ng&#i tiên ti&#n nh&#t, nh&#ng ng&#i cách m&#ng nh&#t đ&# đ&#i di&#n cho m&#t giai c&#p tiên ti&#n nh&#t.

Kh&#u hi&#u “liên minh công nông” do

chính đường của giai cấp công nhân lãnh đạo đã ra đời và trở thành nền tảng, và là điểm tựa kiên tiên quyết cho đường đi đến thành công trong các cuộc cách mạng vô sản.

Còn tôi với anh chưa thể phân tích về bản chất của tầng giai cấp trong xã hội. Thực tế thì chúng ta đã thừa nhận những luận điểm trên. Chính đường của giai cấp công nhân Việt Nam đã có những thành công ngoạn mục trong việc kêu gọi giai cấp nông dân Việt Nam đi theo đường, xương thân giành được các chính quyền cho đường.

Có lẽ đường của giai cấp công nhân nước ta nhìn nhận giai cấp nông dân là kẻ hèn mọn nhỏ yếu nên từ khi giành được chính quyền, những người nông dân họ được hưởng lợi từ những thành quả cách mạng đem lại cho họ là bao, trong khi đó họ phải cam chịu sự phân chia mình, sự sàng lọc mình những chuyện có khi đường của họ, sự sàng đóng góp sức người, sức của, kể cả tính mạng của mình để theo đường.

Cuộc cải cách ruộng đất, sự kiện đưa tiên giáng lên đầu người nông dân bị tàn nhẫn làm ăn khá giỏi đôi chút lợi nhuận quy cho là thành phần địa chủ, công nhân

hào bóc lột, đem đau khổ, bần tù, x
bần... Cách mạng văn, hợp tác hoá
nông nghiệp, hàng triêu gia đình nông
dân phải hiện cho tập thể văn nhàn tài
sản, ruộng đất, trâu bò để để thực
hiện mục tiêu tiến lên chủ nghĩa
xã hội. Đường quan lý trị để không để
cho người dân ngóc đầu lên, sợ rằng
tập thể văn họ sản có của nông dân
trở lại chủ nghĩa phá sản nghiệp cách
mạng của để. Toàn bộ để đại nhà
nước thực hiện quan lý, dù là một tập
cũng phải quan, dù có bao hoang cũng
không ai để để để. Thế rồi
chính sách thu nông nghiệp, chính
sách liên nghĩa văn của mọi gia
đình... có lẽ hà khắc chủ nghĩa kém thi
phong kiến. Chưa để, còn hàng chục

các kho&#n thu nh&# qu&# an ninh, qu&# qu&# c phòng, qu&# d&# tr&# , qu&# ch&# ng l&# t bảo, thiên tai... cho đ&# n các ki&# u quyên góp, &# ng h&# do đ&# ng, nhà n&# &# c phát đ&# ng.

H&# u h&# t chính quy&# n c&# p xã h&# c t&# p l&# n nhau. H&# c&# p cho m&# i h&# m&# t quy&# n s&# đ&# ghi các kho&# n đóng góp hàng năm. Vi&# c làm này th&# hi&# n vi&# c đ&# i l&# u gi&# a nhà n&# &# c v&# i ng&# &# i dân. T&# t c&# m&# i quan h&# gi&# a công dân v&# i nhà n&# &# c có đáp &# ng đ&# &# c hay không tùy thu&# c vào k&# t qu&# đóng góp th&# hi&# n trên quy&# n s&# đó; đóng góp đ&# y đ&# , chính quy&# n đáp &# ng ngay cho

việc công dân có nhu cầu xin đăng ký kết hôn, đăng ký khai sinh, khai tử, xác nhận thân nhân, lý lịch... Người công dân chính quyền địa phương mới sẽ giao dịch với công dân.

Thật rõ ràng cho đến gần đây khi mà đang hô hào tiến hành công nghiệp hoá đất nước, nông nghiệp công nghiệp hóa đất nước, nhưng thực tế nông nghiệp công nghiệp hóa đất nước mà máy móc mà t khi mà nhà máy móc lên trên quê hương mình, đang ngay trên chính mảnh đất duy nhất mà cuộc sống gia đình dựa vào nó mà tồn tại. Thật không ngờ, lại một lần nữa nông nghiệp không những không được hưởng lợi từ cuộc cách mạng

này mà còn đẩy nông dân vào đường cùng. Đợt đại hồng trủng mua với giá bèo bọt, khi chuyển đi họ ăn lãi trủng trồn đến cả trăm lần. Công nghiệp phát triển ngay trên mặt đất của họ nhưng bản thân họ lại bị bóc lột cùng hoá. Ruộng đất mất, công ăn việc làm không có, nông dân bàng hoàng, ngơ ngác toả đi khắp nơi tìm kiếm sinh nhai.

Tôi được tiếp cận với nông dân. Họ than thở rằng khi cán bộ đến bàn với dân, họ hứa sẽ tuyên toàn bộ ruộng nông dân hiến đất cho doanh nghiệp trong đó tuổi lao động vào làm

t...i nhà máy, đ...m b...o công ăn vi...c làm cho ng...i lao đ...ng. Chúng tôi ph...n kh...i l...m, s...n sàng hi...n đ...t cho nhà n...c v...i giá r...m...t. Nhà máy khánh thành, h... quên ngay l...i h...a v...i dân. M...t s... nhà máy gi... v... tuy...n đ...ng đ...c vài tháng r...i đ...y con em chúng tôi ra v...i lý do: không đ...trình đ...văn hoá, không có chuyên môn... Chúng tôi th...c m...c sao không đào t...o con em chúng tôi ngay t...khi b...t đ...u xây đ...ng nhà máy, thì h...l...t...t đi. Có n...i h...tuyên b...xanh r...n: doanh nghi...p chúng tôi không h...a v...i bà con mà là cán b...đ...a ph...ng h...a, đâu ph...i chúng tôi! Ng...i dân ng...ng...i ra. Đúng là không có chuy...n ng...i c...a nhà máy đ...n làm vi...c v...i

dân mà chỉ có mấy ông cán bộ
huy động, xã động viên động viên nhân dân.
Chính mấy ông này hùa hùa u hùa
vào. Các chức năng đã mất sự nghiêm chỉnh làm
động viên khiêu khích, tổ chức biểu tình ôn
hoà động viên động viên, nhà nước xem xét,
xử lý những khu vực tốt, mà ám chỉ một
số cán bộ có chức quyền của động viên,
kiến nghị xem xét các quy định nội chính
đáng động viên dân động viên thời... Lập
tức hùa bùa động viên quy cho là nội động viên
do dân chủ, bùa “các thế lực thù địch”
(!) kích động gây rối, mất ổn định, rối
thống tay đàn áp.

Vì những nông dân, đất đai là số

số ng còn c&a h&. M&t đ&t là đ&y h& vào con đ& số ng cùng. H& theo đ&ng làm các cu&c cách m&ng chính là đ&ng&#i dân có ru&ng. Ch& th& mà khi m&i ra đ&i, đ&ng đã nhanh tay đ&a ra kh&u hi&u “ng&#i cày có ru&ng” đ& t&p h&p, thu hút nông dân đi theo đ&ng làm nên cu&c cách m&ng v& vang giành chính quy&n v& tay cho đ&ng. Th& r&i đ&ng tuyên b&: đ&t đại là công th& qu&c gia, do nhà n&#c qu&n lý, nhà n&#c giao cho cá nhân, t& ch&c s& đ&ng, nhà n&#c có quy&n thu h&i b&t c& lúc nào khi c&n.

Xét cho cùng ch& đ& công h&u v& đ&t

đại chính là sự tập trung sâu tóm tắt quy định về tay giai cấp thống trị, là chức năng của giai cấp nông dân, là công đồng đạo đức trong xã hội phải phụ thuộc vào chính đảng cầm quyền, đạo đức luôn nằm dưới chuỗi, có quy định thao túng đạo đức.

Tôi rất bức xúc, thậm chí phải nói khi mà nghĩ đến người nông dân mà chúng ta hằng có chút quy định nào cả về kinh tế, chính trị và cả về quy định làm người. Thậm chí, đạo đại là yêu cầu cần phải có quy định kinh tế để với nông dân thì hằng có biết nó là sự hiểu cái gì là “toàn dân” do nhà

những cách thức như thế quen lý. Về chính trị thì họ cũng có quy định của họ nhưng họ đi biểu lộ của mình thông qua lá phiếu và phổ thông. Quy định làm người cũng cũng có những khi mà các quy định của bên như thế do thông tin, do do ngôn luận, do do thế thế... luôn bên cạnh nghiêm ngặt. Vậy mà đến ra rồi nói rằng người dân như thế “lỗi xác” khi cách mạng vô sản thành công. Họ nói lão như hát hay, không hề ngừng. Họ coi rằng người nông dân muôn thế là giai cấp bị trị, còn họ luôn là người lãnh đạo, không có quy định thế thức trị vĩnh viễn. Sao lại bắt công nhân thế họ anh bên T thân mình?

Tôi có tin không, rồi
mất ngày không xa nhé ng nông
dân sẽ làm được nhé ng đi u mà
“đồng ta” nói là họ không thể làm
được, thí dụ như mất cuộc cách mạng
triệt để để đưa đưa về các giai cấp
nông nhân ngang tầm với giai cấp
công nhân? Và họ cũng có được mất
chính đồng các họ chăng kém gì
đồng các giai cấp công nhân và các
chính đồng khác chăng họ.

Còn tôi thì tôi tin, rồi tin.

Nói nhiều rồi, e rằng nói dài, nói dài. Hẹn anh thôi sau sẽ trao đổi tiếp nội dung: Tình trạng giai cấp công nhân ngày nay và sẽ hình thành mặt giai cấp mới mà trong thời anh đã nêu.

9

Thời gian bên 3

Anh T thân quý,

Như thế trước đã hân, lần này xin được trao đổi với anh vài suy nghĩ cá nhân với anh về nội dung:

Thực trạng giai cấp công nhân ngày nay và sự hình thành tầng lớp giai cấp mới trong xã hội ta. Trước hết tôi xin được chia sẻ với anh về sự bức xúc mà bấy lâu nay tôi vẫn nén trong lòng chưa có cách nào để bộc lộ quan điểm của mình. Cái mà tôi

vì anh và nhiều bạn bè của tôi luôn suốt ngày lên tiếng tuyên truyền bệnh virus, đó là thành quả thuyết “số mệnh lịch sử của giai cấp công nhân là giai cấp tiên phong, giai cấp lãnh đạo xã hội”. Các giai cấp khác hẳn nhiên không có được vai trò này.

Thú thực vì anh là đã từ lâu làm rồi tôi nghĩ rằng luôn đi tìm này, và cho đến giờ tôi vẫn không thể quan tâm đến tôi

là đúng. Tôi cho rằng con người ta sinh ra là bình đẳng trên mọi phương diện, không có người nào sinh ra để cưỡi nhai mà người khác lãnh đạo, cũng chẳng có ai sinh ra là để làm tôi tớ thiên hạ. Nhưng học thuyết mang tính đẳng nhai xét cho cùng chẳng là trò lừa bịp quần chúng nhân dân để mưu toan thực hiện những ý đồ cho những cá nhân hay cùng lắm là một tầng lớp người nhất định trong xã hội. Đây là học thuyết sai lầm, ngu ngốc không muốn nói là

phần đáng.

Anh thấy đây, chắc hẳn là rất nhanh lẹ và chắc chắn mà ta cũng đã cho thấy rằng nông dân áo vải đã làm nên nhiều cuộc cách mạng thành công vang dội. Và khi những nhà đầu tư lập, vì họ chăm lo chung xây dựng những cũng rất thành công. Kinh tế-xã hội phát triển, sánh vai với các nước trong khu vực và thế giới. Nếu so sánh với các tri thức đầu tiên phong kiến ngày xưa (tuy mới sơ sơ so sánh đâu là khác biệt khi nào) thì thấy rằng tri thức đầu

còn a “đang ta” trong việc chính
hàng đầu tiên chính chính đã
thua kém xa.

Một đầu tiên chính chính trên
đầu tiên 90% là nông dân, là lực
lượng to lớn, là đối tượng tiên
quyết giành thắng lợi cho các
cách mạng giải phóng dân
tộc. Vậy mà hàng thuyết còn
còn sự nói chung, Việt Nam
nói riêng luôn khẳng định và
đi xa với giai cấp nông dân là

những kẻ hèn mọn, những kẻ không đứng lên với bọn chủ tư sản để chống bọn chủ tư sản. Đứng cho riêng bọn chủ tư sản là thù hằn, đi lập với chủ để công thù. Vì vậy nông dân luôn là đội tiên phong của cuộc đấu tranh chống bọn chủ tư sản. Chính từ những quan điểm như vậy, trong cách mạng giải phóng dân tộc, giai cấp nông dân sẵn sàng nghe theo tiếng gọi của đảng. Giai cấp nông dân đã không quên ngẩng hi sinh gian khổ, góp sức nâng đỡ sức của

giành đ&#c l&#p dân t&#c, b&#i lúc đó đ&#t n&#&c b&# xâm lăng, t&# qu&#c b&# ngo&#i bang chà đ&#p, dân t&#c Vi&#t Nam b&# đô h&# , áp b&#c. Giành đ&#&c đ&#c l&#p, ng&#&i nông dân có nhi&#u ph&#n &#ng v&#i đ&#ng, v&#i ch&# đ&# , m&#t m&#t b&# nhi&#u tác đ&#ng b&#i các chính sách c&#a đ&#ng, nhà n&#&c làm cho nông dân ph&#i h&#ng ch&#u, m&#t khác cũng chính do s&# phân bi&#t đ&#i x&# c&#a đ&#ng đ&#i v&#i giai c&#p nông dân.

Thế nhưng khi u hi u “ng i cày có ruộng”, đảng trong, Ngô Đình Diệm thế hi n chính sách chính phủ b t n ra để mua l i ruộng để t c a nh ng ng i giàu để chia cho ng i nghèo. “Đến ta” ra chính sách quy hoạch cho nh u ng i nông dân t b c trung nông tr lên thành địa chủ c ng hào, rồi thế ng tay t ch thu ruộng để t c a h để chia cho ng i nghèo. Hai cách làm khác nhau nhưng có cùng m c đích, anh ta so sánh để có thể đánh giá!

Phải chăng chế độ này có
“Đường ta” đã làm phân hoá giai
cấp, gây căm phẫn của
từng lớp nông dân bị trên với
đường, nhà nước và cho đến
ngày nay họ vẫn chưa nguôi
lòng hận thù?

Trong suốt quá trình xây dựng
chế độ nghĩa xã hội, nông
dân luôn là đối tượng đi
chính trong các chính sách của
đường, nhà nước. Họ luôn là

ng&#i b&#i thi&#t th&#i so v&#i các
t&#ng l&#p ng&#i khác trong xã
h&#i, b&#i v&#y h&# cũng là ng&#i có
nhi&#u b&#c xúc, yêu c&#u Đ&#ng
đi&#u ch&#nh nhi&#u chính sách
đáp &#ng quy&#n l&#i chính đáng
cũng nh&# nguy&#n v&#ng c&#a
nhân dân... Nguyên nhân c&#a
m&#i nguyên nhân chính là Đ&#ng
ph&#nh&#n quy&#n l&#n nh&#t, quan
tr&#ng nh&#t c&#a ng&#i nông dân,
đó là quy&#n t&# h&#u v&# t&# li&#u
s&#n xu&#t. Đ&#ng đã t&#&#c b&#
quy&#n l&#i kinh t&# c&# b&#n c&#a
ng&#i nông dân. Đ&#ng xác l&#p

chúng ta công hùu vớ đố t đại đố
Đảng dố bố cai trị , đố y ngố i
nông dân vào thố phố thuố c
vào Đảng. Vì vố y muôn thố a số
là mâu thuố n giố a mố t bên là
áp đố t chúng ta công hùu vố i mố t
bên là đòi đố i c trao quyố n số
hùu vố ruố ng đố t, giố a mố t bên
là giai cố p lãnh đố o vố i mố t bên
luôn đố i c coi là giai cố p bố
lãnh đố o, giố a mố t bên tố coi là
tiên phong vố i mố t bên luôn
đố i c coi là giai cố p trì trị , bố o
thố , chố m tiố n.

Là nòng cốt nông nghiệp là chủ, nòng cốt công nghiệp mới để hình thành, giai cấp công nhân chiếm vị trí trung tâm bé trong xã hội; vì vậy vai trò của giai cấp công nhân có thể nói còn nhiều non nớt. Đường lối y học làm đội quân tiên phong, là lực lượng lãnh đạo xã hội là sự lãnh đạo chung, khắp khuôn máy móc, không phù hợp với để đi tìm cách thức của đất nước ta. Để tô vẩy, phẩy họa cho quan điểm, đường lối của mình, Đường xây dựng công cộng để đưa vào giai cấp

công nhân Việt Nam với tinh thần bán giá: Đường tiết tiêu các thành phần kinh tế mà Đường cho là đối lập với kinh tế nhà nước. Đường chỉ trọng phát triển kinh tế nhà nước thành chủ đạo trong nền kinh tế quốc dân, các doanh nghiệp nhà nước Đường coi là con đẻ của mình, nên được chính phủ ưu tiên đầu tư vào để cải thiện nó, vì nó lên làm gương cho các thành phần kinh tế khác. Bởi chỉ怕 làm ăn thua lỗ liên tiếp từ năm này sang

năm khác, nhưng vì đã khoác áo danh hiệu “chợ đỏ” nên Đảng sẵn sàng đưa tiễn cái vào để nuôi báo cô, làm hậu thuẫn cho sự duy trì đường lối cái Đảng. Kết quả các doanh nghiệp nhà nước đã góp phần quan trọng làm suy sụp nền kinh tế nước nhà.

Từ khi chuyển đổi nền kinh tế, với lối thức cái đất nước ta là tiễn thuê nhân công rẻ mạt, giá

thuê mặt đất bưng bèo đất do toàn
bộ đất đai nhà nước thống nhất
quản lý, nhà nước có quyền thu
hái đất ở đâu và chôn cất
đất bù theo khung giá quy
định. Số chênh lệch giá đất bù
so với thị trường là khoản trích
riêng cho việc các quan chức
thưa thu của nhà đất để
chia chác. Chưa hết, nhà nước
có thể miễn, giảm thuế thu
hút các nhà đất. Đây là cơ
chế nới ra để các nhà đất
lại quay cho các quan tham...
Với cơ chế mồm dõ, linh hoạt,

các nhà ṭ ḅ n ào ṭ đ̣ u ṭ vào ṇ c ta nḥ ṃ a sa, Đ̣ ng ḳ công ṿ i dân chúng là nḥ y ḅn, là sáng sụ t là c̣ u tinh cho dân ṭ c ta... Tôi thì tôi nḥ n tḥ y ṭ ngày ṃ c̣ a, ṿ trí vai trò c̣ a giai c̣ p công nhân ṇ c ta đã và đang ḅ lu ṃ . Vai trò tiên phong, lãnh đ̣ o ṭ lâu đã không còn. Nḥ ng đ̣ ng viên có quỵ n cḥ c đang câu ḳ t ṿ i các ṭ ḅ n ṇ c ngoài đ̣ tìm cách ṿ vét c̣ a dân. Ḥ giàu lên đáng ṣ .

Trong khi đó những người công nhân Việt Nam đang bỏ các ông chủ bóc lột tàn nhẫn. Họ phải làm việc từ 10-12 tiếng mỗi ngày mà được trả lương thu nhập không đủ để tái sản xuất sức lao động. Tất cả các công đoàn của được trên thế giới đã quay lưng với những người lao động vì không có tính độc lập, mà quy định lại về phần thu nhập hoàn toàn vào ông chủ. Hàng loạt các cuộc đình công của công nhân khắp mọi nơi đòi tăng lương, cải thiện đời sống, cải

thì n đi u ki n làm vi c... mà
Đ ng đ ng ra ch đ o bênh
v c ng i lao đ ng m t cách
chi u l . Th t đau lòng, công
dân trên đ t n c có ch quy n
mà b nh ng ông ch tây, tàu
đ n đây làm ch xúc ph m
danh d , nhân ph m th m chí
đánh đ p dã man mà ph i cam
ch u. Tình c nh nh ng ng i
công nhân ngày nay cũng
ch ng khác gì ng i nông dân,
có th nói ng i lao đ ng
n c ta ngày nay đang b bóc
l t, đang b phân bi t đ i x .

Trong khi đó xã hịch i tịch hình thành mịch tịch ng lịch p giai cịch p mịch i, mịch tịch giai cịch p “siêu giai cịch p”, nhiệ u ngệ i tịch m gọi là “giai cịch p tịch bịch n địch”. Đó là nhệ ng ngệ i giàu có, nhệ ng ngệ i gệ n nhấ hiệ u địch ng viên cịch ng sịch n, nhệ ng ngệ i giệ danh là địch y tịch trung thành cịch a nhân dân, công bịch cịch a dân, nguyệ n suệ t địch i phệ ng sịch nhân dân, nguyệ n làm việ c tịch i chệ c địch n hịch i thệ cuệ i cùng. Hệ quệ là con ngệ i “rệ t tốt” hiệ m thệ y, bệ i vì hệ bon chen nhau làm

đây t. Và họ cũng kiên quyết không cho người khác có ý định thay thế vai trò đây t của họ. Và trên cơ sở quyết với họ n n a là họ sẵn sàng “hy sinh” không nhường trả n để mình mà còn kiên quyết không cho ai can tranh cái quyền đây t đó để thực hiện chế độ cha truyền con nối, tiếp tục để c đây t cho nhân dân. Và mong muốn của họ là duy trì vĩnh viễn chế độ để c quyền đây t cho nhân dân.

Anh T thân mến,

Phạm nh&#ng k&# vô &n, b&# c
nghĩa, ph&# n tr&# c l&# i nh&# ng
ng&# &# i có công sinh thành, đó là
vi&# c làm ng&# &# i ta ví nh&# t&# đào
huy&# t đ&# chôn thân. Tôi th&# t
kinh t&# m nghĩ l&# i trên đài Ti&# ng
Nói Vi&# t Nam h&# i đ&# u năm nay
lên án m&# t s&# cán b&# trong
ngành y t&# &# đ&# a ph&# &# ng nào
đó đã ăn ch&# n c&# đ&# m b&# nh
nhân lao. Tôi t&# h&#i hùng anh

T... .

Chúc anh kho... .

H... n th... sau.

10

Th... g... i b... n 4

Anh T thân quý,

Nói về điếu u 4 Hiến pháp
Nước Cộng Hòa Xã Hội
Chủ Nghĩa Việt Nam, đã có
đến hàng nghìn bài viết,
bài nói trên nhiều diến đàn
trong và ngoài nước. Thế
này tôi xin được trao đổi với
anh một số suy nghĩ của
tôi về một khía cạnh mà tôi

và anh đã nhiệt u l n đàm
lu n.

Tr n c h t xin đ n c đ a
nguyên văn đi u 4 c a
hi n pháp ra đây đ r trao
đ i, m c dù anh đã quá
bi t: “Đ ng c ng s n Vi t
Nam, đ i tiên phong c a
giai c p công nhân Vi t
Nam, đ i bi u trung thành

quyền lợi của giai cấp công nhân, nhân dân lao động và của dân tộc, theo chủ nghĩa Mác-Lênin và tư tưởng Hồ Chí Minh, là lực lượng lãnh đạo Nhà nước và Xã hội. Mọi tổ chức của Đảng hoạt động trong khuôn khổ Hiến pháp và pháp luật”.

Xin nhắc lại là tôi hoàn toàn đồng ý với anh rằng: Việt Nam, vì các bước tiến pháp quyền sẽ lãnh đạo tuy tập thể của Đảng để với Nhà Nước và Xã Hội là việc làm quá dễ dàng, bởi vì:

1.

Hệ thống tổ chức bộ máy của Đảng cũng như Việt Nam được tổ chức xuyên suốt từ Trung ương đến tận

thôn, xóm, thị trấn dân phố. Ở
đâu có dân cư, ở đó có tổ
chức Đường đến nhân
dân, lãnh đạo dân. Đường về
công tác thực tiễn là thị Đường.
Tất cả các cuộc họp của
dân dù là do Chính quyền
thị trấn thì Đường cũng luôn
giữ vai trò chủ chốt, nhưng
cán bộ Đường viên đều là
người phát biểu trực tiếp
đến những người. Các ý kiến
của quần chúng nhân dân

đi ch^o ch^o h^o h^o ng c^o a Đ^o ng
đ^o u đ^o c ch^o nh đ^o n lái
vào đúng qu^o đ^o o. Vì v^o y
vi^o c t^o ch^o c h^o i ngh^o l^o y ý
ki^o n nhân dân ch^o là hình
th^o c. T^o t c^o đã đ^o c đ^o nh
s^o n, b^o i Đ^o ng ch^o trì,
Đ^o ng phát bi^o u đ^o nh
h^o h^o ng, Đ^o ng t^o ng h^o p m^o i
ý ki^o n, Đ^o ng sàng l^o c báo
cáo lên trên...

2.

Ch^o có m^o t Đ^o ng duy nh^o t

đưa đưa ra lý ý kiến nhân dân. Việc này khác gì việc bầu cử ở nước ta, bầu tròn là phải bình. Đường gì thích riêng do tính thế ng nh t cao nên việc bầu tròn vẫn đảm bảo nguyên tắc, bầu tròn đảm bảo tính tập trung, tránh phân tán. Đây cũng là nguyên tắc tập trung dân chủ, mặt trong những nguyên tắc cần bình của riêng Đường Cộng Sản

Việt Nam.

Nhân đây xin đề cập bàn về
những nội dung cơ bản của
nguyên tắc tập trung dân
chủ của “Đường ta”, bởi
nhiều người còn mơ hồ về
nguyên tắc đấu thù này
của Đảng. Đó là trong hời
nghỉ, trên diên đàn do
Đảng tổ chức hoặc Đảng

cho phép t&#c ch&#c, m&#i cá nhân đ&#c phát bi&#u theo quan đi&#m c&#a mình, đó là dân chủ . V&#y là dân chủ &#đây đ&#c hi&#u là ph&#i n&#m trong không gian, th&#i gian nh&#t đ&#nh. R&#i cu&#i cùng ng&#&#i ch&# tr&#i t&#ng k&#t, đ&#a ra k&#t lu&#n và đó là t&#p trung. B&#t lu&#n còn nhi&#u ý ki&#n khác nhau, đúng sai ch&#a phân gi&#i, nh&#ng k&#t lu&#n c&#a ng&#&#i ch&# tr&#i đó

đã trở thành ngh&# quy&# t,
t&# t c&# m&# i ng&# i đ&# u ph&# i
nói và hành đ&# ng theo
ngh&# quy&# t. Ai nói không
đúng theo ngh&# quy&# t là vi
ph&# m, ai làm trái ngh&#
quy&# t là đi ng&# c l&# i ch&#
ch&# ng chính sách pháp
lu&# t c&# a Ð&# ng, Nhà N&# c,
cao h&# n n&# a là ph&# n b&# i l&# i
ích nhân dân, l&# i ích dân
t&# c.

Về tình thế đó, việc tán thành điếu u 4 hiên pháp N&#c C&#ng Hòa Xã H&#i Ch&# Nghĩa Vi&#t Nam, không thể như Ð&#ng C&#ng S&#n Vi&#t Nam là Ð&#ng duy nhất để các giới quyền lãnh đạo Nhà n&#c và Xã h&#i chúng gặp trở ngại gì.

3.

Ng&#i dân không tiếp cận được những thông tin đa chiều, nên không hề có

khái niệm so sánh. Tôi
không thể nói với anh rằng
có những người từ ngày
sinh ra cho đến những mặt
xuôi tay, họ chưa bao giờ
được tiếp cận bất cứ thông
tin nào ngoài những thông
tin của Đảng được các nhà
này nhai nhét cho dân
chúng. Vì vậy họ không hề
có cái gì để so sánh, để
lựa chọn và để tự nhiên
dù muốn hay không vẫn

phải thì anh nên sẽ lãnh đạo
của Đảng cũng sẽ. Tôi
nhớ là có lần đi tiếp thu
nghị quyết của Đảng do
Tỉnh Ủy tổ chức, một báo
cáo viên Trung ương đến
trình khai, trong phần liên
hệ mở rộng. Ông nói: các
thủ lĩnh thù địch đang
chống phá cách mạng
của ta (kêu gọi bỏ đi 4
hệ pháp). Ông nói thêm
thêm: "Việt Nam duy nhất

ch có m t Địch ng lãnh đ o,
không cho phép có s
c nh chanh chính tr , là
công dân Vi t Nam bu c
ph i th a nh n và tuân th ,
không cho b t c ai so
sánh v i M , Nh t, Anh,
Pháp... Ai ca ng i ch đ
đó thì sang đó mà . Đúng
là tôi ph i nói l i “l y c ”
b i cái lý lu n c a ông báo
cáo viên c p cao c a Địch ng
nó nh con dao pha 3 năm

chúng ta thấy nó đúng mà ngay khi
ta gọi nó là lý luận cùn.

4.

Bây giờ máy thông tin tuyên
truyền của Đảng có sự
trở lại ngông cuồng cho mình, nào
là sáng suốt, nào là tiên
tiên nhớt, tiên phong nhớt,
tuyệt đối trung thành với lợi
ích dân tộc, là ngay khi
chúng ta mới thấy lại cách
cách mạng Việt Nam... Nói
sự trở lại ngông cuồng vì họ có năng

Là c ca ng i v chính h , h
nói v b n ch t c a Đ ng,
công lao c a Đ ng nh
m t c u tinh cho nhân dân
Việt Nam, h nói nh hát
hay. Cái l là h không h
bi t ng ng khi t ca ng i
mình. Ch a h t, h còn đ i
tr ng thay đ n nh tr bàn
tay, th m chí t là có th
bi n k có t i sang ng i
có công.

Tôi chỉ đến đây : Ai cũng biết sau 1975, chúng ta đi lên “chủ nghĩa xã hội”. Đảng duy trì chủ tập trung bao cấp (chúng ta đã có truyền thống chủ nghĩa Cộng sản). Sau 10 năm, chủ trương này đã làm cho nền kinh tế chúng ta suy sụp. Trách nhiệm đó không phải ai khác mà chính là do sự lãnh đạo của đảng. Khi mà Đảng nhìn ra những sai

lẽm của mình và có sự
điều chỉnh cho hợp quy
luật phát triển, tức là chấp
nhận sự vận hành của cơ
chế thị trường (chế độ đầu tư
trung của chế độ nghĩa T
Bản) và lập tức nhận kinh tế
có phúc hời và tăng trưởng.
Nhưng tôi nghĩ Đảng phải xin
lời nhân dân vì những sai
lẽm của mình. Vậy mà
Đảng còn liên tục tuyên
bố với bàn dân thiên hạ là

Địch ng đã có công khố i
xố xố ng, có công sáng
suố t... Đúng là chuyố n kố .
Anh thố y không? Nhố ng
viố c tàỵ trố i nhố vố y Địch ng
còn đố i trố ng thay đen
đố c nố a là viố c hố xố ng
ngố xố i dân thố a nhố n Địch ng
đố c quyố n đố c tôn cai trố
đố t nố xố c đố i vố i Địch ng nó
nhố nhố lông hố ng Anh xố .

Khi đã đến c Hi n pháp b o h ,yên v n m quy n lãnh đ o tuy t đ i, Đ ng b t đ u th ng tay thao túng đ t n c ta, th hi n trên m t s lĩnh v c sau đây:

1.

Đ ng ti n hành l p đ t t ch c b máy c a Đ ng bành tr ng l n át các c quan Nhà N c. Đó là nhi u ban b c a Đ ng ra đ i và đ c t ch c thành

hä thäng đän tän cä sä đä
täng ngäng väi các cä quan
Nhà Näc nhäm hän chä
vai trò quän lý cäa Nhà
Näc, thuä tóm quyän läc
tuyät đäi vä tay Ðäng. Viäc
làm này mät mät đäng đã
täo ra mät bä máy đä sä
ăn bám vào dân, làm cho
nän kinh tä näc nhà ngày
càng cäm cäi, tät cä đä lên
đôi vai ngäng i dân; mät
khác làm cho bä máy Nhà

Những cơ hội tốt để nâng kém hiệu quả, thiêu thiếu để nâng, tạo ra để kết nhau, một đoàn kết nên có.

2.

Cơ quan quy định các cơ quan nhân dân (Quốc hội), sự đi biểu tình ngoài đường ngày càng chiếm mất lợi thế. Trên thế giới Đường đã biến quốc hội Việt Nam thành cơ quan của Đảng, biến gần như tuyệt đối các biểu tình

là Đảng viên, sự ngoài
Đảng là những người trung
thành với lý tưởng của
Đảng, là những người biết
vâng lời Đảng. Chính vì
vậy Quốc hội Việt Nam
chỉ là cơ quan chuyển hoá
nghị quyết của Đảng
thành những chính sách,
pháp luật làm công cụ cho
sự đổi mới cai trị của
Đảng.

3.

Buộc giã tán hai chính
đường do chính Hồ Chí
Minh thành lập là: Đường
Dân Chủ Việt Nam và
Đường Xã Hội Việt Nam
nhằm chống hiện hữu duy
nhất một Đường độc tôn
lãnh đạo là Đường cộng
sản. Ai cũng biết rằng cùng
với các tổ chức đoàn thể
nhân dân, Đường Dân Chủ
Việt Nam, Đường Xã Hội
Việt Nam sát cánh cùng

Đảng Cộng Sản Việt Nam,
chấp nhận để đất đai và lãnh
địa của Đảng Cộng Sản
đã không quên ngời hy
sinh gian khổ để giành
đất đai cho lập dân tộc, cùng
chung xây dựng nước. Giành
đất đai chính quyền về tay
mình, Đảng Cộng Sản Việt
Nam thực hiện chính sách
tráo trổ, thò tay hoá
vàng nhờ ngời anh em
để giành lấy của mình về mình

đích để đem bỏ o trong xã
hội Việt Nam không có mặt
Đảng phái khác thì nên làm
luật vai trò của Đảng
Công Sản, là tìm nên nguy
cơ để vai trò lãnh đạo của
Đảng để rồi thì nay vĩnh
viễn nên còn mặt Đảng duy
nhất thống trị xã hội.

4.

Hình thành các tổ chức các
đoàn thể nhân dân thành
khởi kiện nên, để tất cả đều

lãnh đạo trực tiếp của Đảng, với mục tiêu chủ yếu thu nhập cho Đảng trong việc cai trị đất nước. Thực hiện mục tiêu đó Đảng đã sẵn sàng vùng tay tiến hành nhân dân nuôi báo cô mặt hàng hàng bầy máy móc các thiết bị Trung ương đến Cơ sở, với sự lũng đoạn hàng hóa với bầy máy của Đảng, Nhà Nước, mà nhiệm vụ chính yếu là để vận động các hàng

viên cớ a mình mớ t lòng
biớ t vâng lớ i Địch ng, cớ vũ
địch ng viên nhân dân phớ i
tuyớ t đớ i trung thành vớ i
Địch ng, phớ i coi Địch ng là
thớ n tớ ớ ng không có gì
thay thớ đớ ớ c, coi viớ c
phớ c từng Địch ng là viớ c làm
vinh quang rớ t đáng tớ
hào...

5.

Tăng cớ ớ ng sớ lãnh đớ o
tuyớ t đớ i cớ a Địch ng đớ i vớ i

lực lượng vũ trang, áp đặt
cho quân đội nhân dân
Việt Nam với nhiệm vụ
hàng đầu là bảo vệ Đảng.

Anh có thấy lực không?
Quân đội là của nhân dân,
từ nhân dân mà ra, để phục vụ
nhân dân chăm lo, nuôi
dưỡng. Nhiệm vụ hàng đầu
của Quân Đội Nhân Dân là

báo o v báo toàn v n lãnh th
c a T Quốc, báo o v l i
ích c a toàn Dân T c.

Quân đội không có nhiệm
v phải báo o v bất c m t
chính đ ng nào, m t tôn
giáo nào, m t b t c nào.
Giao nhiệm v “Quân đội
ta trung v i Đ ng...” ch ng
t Đ ng t đ t mình lên
trên nhân dân, trên dân t c
Việt Nam. Đó là đi u tuy t
đ i không th chấp nh n

đ&#c.

M&#t chính đ&#ng t&# cho
mình là ng&# i đ&# i đi&# n duy
nh&# t c&# a nhân dân mà ph&# i
núp trong Hi&# n pháp đ&# mà
t&# n t&# i, l&# y Hi&# n pháp đ&#
đ&# m b&# o cho s&# đ&# i đi&# n
c&# a mình, ch&# ng t&# chính
đ&# ng này đã không t&# đ&# ng
v&# ng đ&# c trong lòng xã

hịch Viịch t Nam. Địch ng cịch ng
sịch n Viịch t Nam tịch biịch t điịch u
đó. Chính vì thế, mặt lãnh
tịch cịch a Địch ng đã rịch t thịch t thà
tuyên bố rịch ng: Xoá bỏ điịch u
4 Hịch n pháp là tịch sát.

Hịch n pháp bỏ t cịch cịch a mặt
quịch gia nào cũng không
bao giờ địch bỏ o vịch mặt
chính địch ng, kịch nào cịch tình

lấy Hiên pháp hồng làm nơi
tôn trọng thân, tôn nấu, tung
hoành làm mưa làm gió,
gieo rắc thắm hoả cho dân
tộc chực chờ nếm bùi nhân
dân hành xử thích đáng.

Chính sách tôn trọng cá nhân 4
Hiên pháp đang làm ô
nhục Đ&#ng Cộng Sản Việt
Nam. Hiện lúc nào hết
chính những đảng viên của
Đ&#ng phải là những người
còn lên tiếng trước để lo

b... nó ra.

H... n Anh th... sau trao đ... i
ti... p.

Thân ái,